

Suhači postavijo danes zadnjo fronto, da rešijo prohibicijo poraza

Washington, 4. decembra. Predsednik poslanske zbornice kongresa, John Garner, je danes poslal svarilo vsem članom poslanske zbornice, da bo v ponedeljek prva in zadnja prilika, da tekom tega zasedanja kongresa glasujejo za odpravo prohibicije. Takoj prvi dan zasedanja bo padla odločitev. Zato so pa napeli suhači skrajne sile, da preprečijo glasovanje. Skušali bodo preprečiti glasovanje, da se suspendirajo pravila zbornice in se omogoči takojšnje glasovanje. Toda predsednik zbornice, Garner, je prepričan, da bo predlog nemudoma poslan v senatno zbornico. Mokri kongresmani so napeli skrajne sile, da bo pri prvem glasovanju navzoč sleherni kongresman, ki je proti prohibiciji. Pred 15. leti, dne 17. decembra, 1917, je poslanska zbornica glasovala s 287 glasovi proti 100, da se sprejme prohibicija. Edino upanje, ki ga imajo suhači pri tem je, da Garnerjev predlog za odpravo prohibicije, ne bo dobil večine, da bi prišel takoj na glasovanje in bi bila debata omejena na 40 minut. Vendar ker je več republikancev pripravljenih glasovati za demokrati glede odprave prohibicije, se pričakuje, da bo predlog sprejet.

Božična številka

Kdor želi poslati božično številko "Ameriške Domovine" svojim prijateljem in sorodnikom, se vljudo pozivlja, da to stori takoj. Lansko leto smo morali zavrniti stotine naslovov, ker so prišli prepozno. Upravništvo mora vedeti, koliko časopisov se mora tiskati že naprej. Prosim torej, ako želite poslati božično številko svojim prijateljem, da se zglasite takoj. Za vsak naslov prinesite ali pošljite 10 centov. Na telefonska naročila se ne moremo ozirati.

Sedmič izvoljen

Društvo Strugglers, št. 614 S. N. P. J., je pri svoji seji ponovno izvolilo poznane, agilnega društvenega delavca, "Lindy" Lokarja za predsednika. To je že sedmič termin, ki je bil podeljen Mr. Lokarju za predsedniški urad. Obenem je društvo izročilo svojem uveljavljenemu predsedniku krasno darilo. Ostali uradniki društva, ki so bili izvoljeni, so sledeči: Frank Koss, tajnik; Flo Yeray, blaginjičarica in Josephine Podpadec, zapisničarica. Vincent Rupnik je bil izvoljen podpredsednikom, Jos. Tolar je predsednik nadzornega odbora. Po živahni družabni volitvi je sledila domača zabava, ki je trajala prav do 4. ure zjutraj. Nad 100 članov je bilo navzočih. Društvo pod vodstvom delavnega in razumnega "Lindy" Lokarja prav lepo napreduje.

Bratranec Caponeja

Policija je v nedeljo aretirala šest moških, izmed katerih so štirje znani raketirji. Aretirani so bili v Belmont hotelu na 3844 Euclid Ave. Izmed prijateljev je eden Michael Allegretti, bratranec slavnega gangsterja Caponeja. Aretirani so bili radi sumljivega obnašanja.

Sestanek tretjerednikov

V četrtek, na Marijin praznik, ob 2. uri popoldne, se vrši prvi sestanek tretjerednikov sv. Franciška v cerkvi sv. Lovrenca v Newburgu.

Božičnica

Kdor sproti potroši, kar zasluži, ta ne bo nikdar ničesar imel, pač pa pade končno drugim v nadlego. Kdor pa hrani, varčuje, ne da bi pri tem stradal, namreč, če ima zaslužek, ta je previden in razumen dovolj, da vsak teden nekaj centov prihrani, in koncem leta mu naraste svota, kateri se prideli jo obresti. Varčevanje mu je prihranilo svoto denarja, katere sicer nikdar ne bi imel. Eno najlepših prilik za varčevanje imate v "božičnem klubu," katerega vam nudi naša slovenska banka, The North American Trust Co. Vsak teden prihranite 25c, 50c, mogoče \$1.00 ali \$2.00, pa se vam nabere koncem leta čedna svota, ki se vam tri tedne pred Božičem točno izplača z obrestmi vred. Nad \$60,000 so na ta način naši rojaki prihranili letos. Zapišite se vi enako. Oglasite se na banki, kjer vam bodo dali točna pojasnila. Čas je ravno sedaj.

Henry Ford se je vrnil domov iz bolnice

Detroit, 4. decembra. Henry Ford se je danes vrnil iz Ford bolnice na svoj dom v Dearborn, en teden potem, ko je prišel v bolnico. Zdravniki so se izjavili, da je Ford dobro prestal operacijo in bo zopet popolnoma zdrav.

Ponočnjaška mladina

Šoske oblasti, družabne organizacije, duhovni in enake organizacije bodo začele v kratkem z veliko kampanjo, da se pouči starše, naj nikar ne puščajo svoji mladini, da ostaja v poznih urah iz doma in dobiva vsakovrstno priliko za zločine. Mnogo slučajev je prišlo na dan zadnje čase, ko so 15 ali 16 let stara dekleta dobili v raznih pivnicah, v družbi s sumljivimi mladimi moškimi ali celo roparje. Nihče drugi ni odgovoren za to, kot starši, ki se ne brigajo, kje so njih otroci v poznih nočnih urah. Izostajanje od doma v nočnih urah v moralnem in telesnem oziru skrajno slabo vpliva na mladino.

"Eagles" obsojeni

Poroča se iz New Yorka, da so bili v soboto obsojeni trije visoki uradniki znane bratske organizacije "Eagles," da so prodajali žrebne listke. Poroča jih je spoznala krivim, toda jih priporočila milosti sodnika. Organizacija "Eagles" se je pa izjavila, da bo podpirala svoje uradnike do skrajnosti in bo tožila naprej.

Zgubljena suknja

Po pomoči je nekdo vzel svojo suknjo iz Narodnega Doma ob priliki svečanosti preteklo nedeljo. V suknji je bilo nekaj važnih listin. Prosi se onega, ki ima suknjo, da jo prinese na 5919 Prosser Ave., za kar mu bo stranka zelo hvaležna.

Radio program

Izvrsten radio program se bo slišal nocoj večer med 11. in 11:30 iz novega parnika Conte di Savoia, ki se sedaj nahaja na poti v New York. Program se bo slišal potom postaje WEAF, potom National Broadcasting Company.

Roosevelt je prepričan, da bo moral sklicati izvanredno zasedanje

Warm Springs, Georgia, 3. decembra. Ako zasedanje kongresa, ki se začne v ponedeljek, 5. decembra, ne bo prineslo pomoči farmerjem, tedaj bo prisiljen novi predsednik Roosevelt nemudoma sklicati izvanredno zborovanje. Roosevelta silno zanima obupni položaj ameriških farmerjev, katerim je obljubil tekom kampanje pomoč, in bo z vso silo pritiskal na kongres, da naredi potrebne postavne predne pride v poštev pridelek farmerjev v letu 1933. Ker se pa na zasedanje kongresa, ki se vrši med 5. decembrom in 4. marcem ne more zanesti, bo prisiljen sklicati izredno zborovanje. Številni prijatelji obiskujejo Roosevelta v teh toplicah in mu podajajo vsakovrstne nasvete. Glavna zadeva je refinanciranje farmerskih dolgov.

Lepa zahvala

Mr. Marian Mihaljevich, načelnik odbora za kuhinjo ob priliki proslave Jugoslovanskega dneva, se želi tem potom prav iskreno zahvaliti vsem kuharicam, vsem strežnicam, dekletom in ženam, fantom in možem, ki so tako voljno, požrtvovalno in uspešno pomagali, da bil jugoslovanski bankeet kar največji uspeh preteklo nedeljo. Da ni bilo toliko požrtvovalnega dela in dobre volje za delo od strani kuharic in strežnic, ne bi mogli imeti takega uspeha, in ker so naše žene in dekleta, pa tudi fantje in možje tako vztrajno in z dobro voljo bili na delu, je bil bankeet nekaj, česar prej še nismo imeli. Obenem se moram na tem mestu iskreno zahvaliti vodstvu Slov. Nar. Doma, ki nam je šlo v vseh oziirih tako ljubeznivo in bratsko na roke. Še enkrat, iskrena hvala, dekleta, in upam, da mi bo mogoče ob enaki priložnosti v bodočnosti ponovno sodelovati za naš narod s tako vztrajnimi in ljubeznivimi delavkami!

Smrtna kosa

Preteklo soboto je nagloma umrl rojak Frank Sluga, star 46 let. Umrl je na domu prijatelja na 6032 Glass Ave. Bil je samski. Njegovo truplo je policija najprvo odpeljala v mrtvašnico, odkoder ga je zahtevala družina Mr. in Mrs. Anton Zadnik, ki so ranjkega poznali že iz starega kraja. Doma je bil iz Kozjane pri Vremenskem Britofu. V stari domovini zapuščala brata in dve sestri. Stanoval je na 1191 E. 60th St. Pogreb bo vodil pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi. Dan pogreba naznanimo jutri. Naj bo ranjkemu hleдна ameriška zemlja.

Pobiranje premoga

Mestni prosekutor naznanja, da mestna vlada znepreje ne bo več kaznovala oseb, ki pobirajo premog na železnicah. Pač pa bodo take osebe aretirane, poljo. V suknji je bilo nekaj važnih listin. Prosi se onega, ki ima suknjo, da jo prinese na 5919 Prosser Ave., za kar mu bo stranka zelo hvaležna.

Demokratski klub

Nocoj večer, v torek, 6. decembra, se vrši seja Slov. Demokratskega kluba 32. varde, ob 8. uri zvečer pri Turku na 16011 Waterloo Road. Volitev novega odbora in druge važne zadeve so na vrsti.

Šest glasov je odločilo!

Washington, 5. decembra. Takoj potem, ko je opoldne začela zborovati poslanska zbornica kongresa, je bil stavljen predlog, da se prohibicija v Zedinjenih državah odpravi. Bil je slovesen trenutek. Prvič tekom sto let v zgodovini Zedinjenih držav, se je o važnem predlogu razpravljalo prvi dan, ko je bilo zborovanje kongresa otvorno. Predlog je stavljal vodja demokratske večine, kongresman Rainey iz Illinoisa. Predlog se je glasil, da se začasno spremeni določila poslovnika, in da se glasuje za odpravo prohibicije. Predlog podpiran in je šel takoj na glasovanje; 272 kongresmanov je glasovalo za odpravo prohibicije, 144 pa nasprotno, in je bil torej predlog zgubljen za šest glasov, ker bi morala zanj glasovati dvotretinska večina. Predlog je propadel za šest glasov, in te so oddali republikanski kongresniki iz države Ohio, ki so na ta način preprečili takojšnje prepoved prohibicije. Vseh omenjenih šest republikanskih kongresmanov je bilo pri zadnjih volitvah poraženih, ker so suhači, toda besedo imajo v kongresu še do 4. marca. Njih glas je zaenkrat pokopal želje mokrih. Danes se je prvič, odkar obstoji prohibicija, glasovalo v kongresu direktno glede prohibicije, in nasprotniki so dobili sicer ogromno večino, toda ne potrebno dvotretinsko večino. Izmed 144 glasov oddanih za prohibicijo, jih je bilo 82 takih, ki so bili poraženi pri volitvah 8. novembra, toda se nahajajo kot "hrome race" še vedno v kongresu. In obenem so "hrome race" tudi zadnji glasovali, kajti že prihodnje leto bo sprejet 20. amendment k ameriški ustavi, ki določa, da kongresniki, ki so poraženi pri volitvah, ne morejo iti več v kongres delati postav. Izmed ohijskih kongresmanov jih je glasovalo 12 proti prohibiciji, devet za prohibicijo. Med temi devetimi je osem republikancev in en sam demokrat, Polk iz Highland county. V vsem skupaj je glasovalo 163 demokratov, 103 republikanci in en farmer-laborit zoper prohibicijo, za prohibicijo pa je glasovalo 43 demokratov in 101 republikanec. Speaker Garner se je po glasovanju izjavil, da tekom tega zasedanja kongresa ne bo prišla zadeva več na vrsto. Obljubil pa je, da bo upošteval predlog, da se upelje dobro pivo še pred Božičem. To se lahko naredi z navadno večino. Ker se je suhačem posrečilo s šestimi glasovi obdržati prohibicijo, ne preostaja sedaj novemu predsedniku Rooseveltu drugega, kot sklicati izredno zasedanje kongresa 5. marca. Roosevelt bo to tudi storil. V tem izrednem zasedanju kongresa ne bo več 82 suhačev, ki so bili poraženi pri volitvah 8. novembra, pač pa imajo mokri v novem kongresu nad 300 glasov večine.

Sinko umrl

Staršem Daniel in Frances Zalar, 701 E. 156th St. je preminul tri mesece star sinko Daniel. Pogreb se vrši v torek popoldne ob 1:30 pod vodstvom August F. Svetek. Iskreno sožalje staršem!

Hoover bo priporočil nov davek v svoji poslanici, toda molči o pivu

Washington, 3. decembra. — Predsednik Hoover bo v svoji poslanici kongresu priporočil, da se uvede splošni prodajni davek. Zvezni blagajni namreč preti nov deficit, dasi so bili že letos upeljani novi davki in se je stroške znižalo za nekako \$350,000,000. Hoover je po posvetovanju s svojimi pristaši prišel do prepričanja, da ne bo drugače mogoče balansirati zvezni proračun, kot da se upelje splošni prodajni davek, namreč, da vsak plača davek, ki kaj prodaja. Hoover je mnenja, da je to edini izhod iz nevarnega položaja, ko so stroški dosledno večji kot pa dohodki. Enak davek je bil že zavrnjen pri zadnjem zasedanju kongresa, dasi ga je Hoover z vso silo podpiral. Toda novi davki morajo priti. Demokrate niso nič kaj pri volji upeljati prodajni davek, toda pripravljeni so upeljati davek na dobro pivo, od katerega računajo mnogo dohodkov. Predsednik Hoover pa temu nasprotuje in je gotovo, da enakega davka ne bo priporočil, kot je tudi gotovo, da bo vetiral postavu, ki hoče uvesti dobro pivo.

Radio program

Slov. radio program zadnjo nedeljo je bil prav mičen in prijeten, zlasti ker so pevke, kot tudi orkester Bob Tekautza igrali same slovenske pesmice. Sledeče smo slišali v nedeljo: Hej Slovenci, Mladi vojaki, Ljubca moja, kaj si strila, Pridi Gorjenje, Luna sije, Bratci veseli vsi, Kukavica, Čez hribeček, Ne grem domov, Po zimi rože ne cveto, Na planinah solnce sije, Delaj, delaj dekle pušelje, Dekle na vrtu, V nedeljo zjutraj vstala bom. Obširen program za radio tekom pol ure, lepo izvajane pevske točke od sestrice Kmet. Prav radi bi jih še slišali, ker v resnici čuteče in ljubko pojo. In orkester Mr. Bob Tekautza, vsa čast mu! Ni za proizvajanje simfonij, ampak slovenske komade pa že tako prijazno zaigra, kot bi se Bob učil teh narodnih zakladov v domovini, pa je rojen Amerikanec. Bob, prosimo te, da se še oglasiš na radio!

Za jeklaro

Mestna zbornica v Clevelandu je sprejela sinoči englasno resolucijo, da se naprosi American Steel & Wire Co., naj nikar ne izpelje svojega načrta, da nemreč podre znano jeklaro v Newburgu. Zbornica je nato izvolila poseben odbor councilmanov, ki se bo osebno podal do vodstva kompanije in ki naj izposljuje, da ostane jeklaro v Newburgu še nadalje v obratu. Preveč tovarov se seli iz Clevelanda zadnje čase, kar seveda povzroča nadaljno brezposelnost.

So dobili princezijo

Pri družini Mr. in Mrs. Frank Sejevec, 390 E. 162nd St. se je oglašila teta štoklja in jim pustila krepko hčerko-prvorojenke dne 2. decembra. Mati in hčerka sta zdravi; nahajata se v ženski bolnici na E. 101st St. Prijatelji jo lahko obiščejo. Mrs. Sajovec je hčerka spoštovane družine Tolar iz 441 E. 157th St. Čestitamo!

Samomori

Od 1. novembra do 1. decembra je imel Cleveland 17 samomorilcev, dočim jih je bilo v Chicagu 92.

Lastniki hiš!

Naš časopis se je že ope-tovano potegnil za naše borne slovenske in hrvatske lastnike hiš, ki so si s težkim delom prislužili nekaj denarja, da so kupili hišo na dolg. Zadelja jih je depresija, in ne samo, da so brez dela, tudi njih najemniki jim ničesar ne plačujejo, dočim na lastnike hiš pritiskajo z davki, obrestmi in kapitalom. Povedali smo, da se bomo trudili, da se nekaj organizira tozadevno. Mr. A. Grdina je stopil v zvezo z The Ohio Owners Association, katere namen je štiti interese lastnikov malih domaćih. Ta zveza ima dober načrt za vse naše ljudi. Načrt je bil odobren tudi od trgovske zbornice in od Beter Business Bureau. Gospodarji, lastniki hiš, ako se hočete zboljšati svoje stanje, oglasite se brez zamude nocoj večer, v torek, 6. decembra, v Grdinevi dvorani, ko se vrši shod vseh lastnikov hiš, ki ne morejo plačevati davkov in obresti. Slišali boste, kako se vam lahko pomaga. Stavite lahko vprašanja in se vam bo odgovorilo. Pridite nocoj večer v Grdino dvorano.

Štirje ubiti, ko pade zrakoplov v jezero

Detroit, 4. decembra. Dva moška in dve ženski so našli smrt, ko je neki zrakoplov, v katerem so se vozili, padel v Erie jezero danes. Stroji v zrakoplovu so najbrž odpovedali, ko se je pripetila katastrofa. Družba je bila namenjena v Pittsburgh.

Poskusil samomor

William Enzulos, 23 letni morilec iz Clevelanda, ki je 28. septembra tekom ropa ubil detektiva Buettnerja in je bil obsojen v smrt na električnem stolu, je včeraj v državnih zaporih v Coldmbusu potegnil žico iz svoje postelje in se ranil na obeh rokah z namenom storiti samomor. Toda ranil se ni dovolj, da bi bilo nevarno. Dobil ga je stražnik, ki ga je odpeljal k zdravniku, ki mu je rane obvezal, nakar je moral Enzulos zopet v celico. Enzulos mora na stol 7. januarja.

Skočil v reko

Robert Hanaberg, star 34 let, je včeraj skočil z Central mosta v Cuyahoga reko in prišel je živ ven. Njegov skok sta opazila dva šintarja, ki sta se podala z zankami, s katerimi lovita brezdomovinske pse, proti vodi in potegnili nesrečnika iz vode. Hanaberg je bil prav vesel, ko so ga rešili. Povedal je, da je voda zelo mrzla.

Ne kupujte delnic

Vlada svari in poštene organizacije svari, naj ljudje nikakor ne kupujejo delnic raznih pivovaren, ki obljubujejo ogromne dobičke. Vse skupaj je prevara. Držite denar v bankah, kjer je najbolj varen.

Letna seja

Slovenska čitalnica na Holmes Ave. ima letno sejo v sredo, 7. decembra, ob 8. zvečer, v navadnih prostorih.

Seja podr. št. 14 SZZ

Podružnica št. 14 SZZ ima danes zvečer svojo letno sejo.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Jako zanimive Mohorjeve knjige za leto 1933 lahko dobijo naši ljudje, ako se zglasijo ali pišejo na slovensko knjigarno, Josip Grdina, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

V St. Joseph, Minnesota, je umrla samostanska sestra Pija Rajgelj, stara 80 let. Pred šestimi leti ji je umrla sestra Neža. Obe sta obhajali svoječesno 50 letnico svojih redovnih obljub. Pater Jernej Rajgelj, njun brat, je umrl že leta 1888, star šele 40 let.

V staro domovino je odpotovala Mrs. Antonija Pavli, ki iskreno pozdravlja ob tej priliki svojo sestro Ano in družino v Clevelandu, brata Johna, ženo in hčerko v Clevelandu ter ostale sorodnike in prijatelje.

V mestu Krayn, Penna., je umrla rojakinja Mary Naglič, rojena Zgajnar, doma iz vasi Ravne pri Cerknici. Zapuščala moža, tri sinove in hčer.

V Jolietu, Illinois, sta se poročila Mr. Andrej Semček in Miss Josephine Simončič, nadalje Mr. Avgust Šukle in Miss Pauline Azman.

Na Zahvalni dan se je poročil v So, Chicagi dr. Louis Kompare, slovenski zdravnik v Waukeganu, in Miss Mary Shiffer, ki je diplomirana bolniška strežnica. Poročil je mladi par Rev. M. J. Butala, slovenski župnik iz Waukegana.

V mestni bolnici v Chicagu se nahaja 70 letna rojakinja Mrs. Antonija Omerza, ki ima neozdravljivo bolezen. Odkar je revala zgubila edinega sina, se je preživljala s milodari rojakov.

V Gilbert, Minnesota, kandidira rojak Louis J. Indihar za mestnega clerka in rojak Mr. Jos. Potočnik za odbornika.

Thomas zahteva nove davke v krizi

New York, 4. decembra. Norman Thomas, dvakratni socialistični kandidat za predsednika, se je izjavil, da edim izhod, da se pomaga farmerjem in delavcem v tej depresiji je, če kongres naloži nove dohodninske davke in davke na dedščine. Depresija ne bo še tako hitro končana.

Iz domovine

Mrs. Angela Lunka, Fairport, Ohio, je dobila iz domovine vest, da so ji umrli ljubljani oče Andrej Zalar, v Dolenjih Otavah pri Cerknici, stari 72 let. V Ameriki zapuščajo dve hčeri, Angela Lunka in Ano Švigel, in sina John Zalarja v Painesville. V starem kraju zapuščala ranjki soprogo in sina Jožeta in tri hčere, Marijo Novak, Fannie Grbec in Ivanko Šraj, brata Martina in več sorodnikov. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin pri vseh, ki so ga poznali.

Sinko je

V soboto se je oglašila tetica štoklja pri družini Fred Martin na 21870 Tracy Ave. s čvrstim sinkotom prvorojencem. Mati in sinko sta zdrava. Iskrene čestitke!

Nove licence

Mnogi Clevelandčani so se zelo potrudili, da dobijo nove licence za leto 1933. Nad 10,000 Ave. ima letno sejo v sredo, 7. decembra, ob 8. zvečer, v navadnih prostorih.

Pozor, Lorainčanke

Društvo Jutranja zarja št. 46 SDZ ima v četrtek 8. decembra letno sejo v navadnih prostorih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$6.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 286, Tue., Dec. 6th, 1932

Priateljska beseda

Slab je narod, ki ne zna narediti miru in reda v svojih lastnih vrstah. Tak narod ima pač pogum, korajžo, voljo in skrajno nečedno navado, pričakati se medsebojno za vsako malenkost, prepirati se, napadati, sovražit, udarjati z loparjem, rojak rojaka, toda tak narod nima nikdar poguma napadati druge narode, ki imajo ravno toliko ali več slabosti v sebi, kot jo ima naš narod.

Hvaležni smo, da naš narod ni narod slabičev. Pa vendar je v naših vrstah še precej ljudi, naših lastnih rojakov, naših bratov, ki bodo v trenutku, ko se je treba odločiti, ali naj prijateljsko stisnejo desnico lastnemu bratu, ali naj jo podarijo tujcu, raje se oklenili tujca in lopnili po domačinu, po sinu iste zemlje, kjer smo bili vsi skupaj rojeni.

Pregovor pravi, da najprvo spoznaj samega sebe, predno sidi druge. Mi neradi sodimo in kritiziramo druge narode, sebe pa jako površno poznamo, ker se neprestano medsebojno pričamo in kritiziramo. Eden hoče biti čez drugega, vsak zna nekaj več, in ko pridemo skupaj pa dobi to znanje krono, da se spopademo, a od strani pa gleda tujec in se nam zlobno reži: Češ, le dajte se med seboj, bo toliko boljši in večji dobilek za mene.

Mi smo tako malenkostni za malenkost, da vidimo najmanjši pezdor v očesu svojega brata in se vržemo z vso silo ob vsaki priliki na njega. Za velike dogodke, ki tečejo dnevno mimo nas, se le ob priliki spomnimo, kadar nam teče voda v grlo.

Gotovo je, da tako ni večina našega naroda, kajti ta večina našega naroda je lojalna, potrpežljiva, poštena, zvesta v slabih in dobrih časih, imamo pa vseeno med seboj skupino, ki si je nadela za življensko nalogo, da ne samo greni življenje sebi in narodu, pač pa ustvarja zdražbe, nespornizme, sovražnosti, čemur posledica je, da se osmešimo v javnosti in izgubimo tisti del spoštovanja, ki nam gre kot sicer inteligentnemu razumnemu narodu.

Mi Slovenci in Hrvati imamo dve domovini, katerih eno nazivljemo staro domovino, drugo pa novo domovino. V stari domovini nam je tekla zibeljka, tam smo zagledali luč sveta, tam je bil naš ate, naša mama, naše sestrice in bratje. Naravno je, da se človeku priljubi rodna zemlja, zlasti kot je naša, slovenska in hrvaška, tako krasna, tako prepojena z naravnimi lepotami, tako bogata po dedščini narodnih pesmic, čeg, običajev, noš, tako prepojena s krvjo naših dedov, ki so se, maloštevilni kot so bili, stoletja ustavljali junaško sovražniku Turku, in v vseh teh bojih imeli čas, da se ponesli slovensko in hrvaško ime častno naprej v zgodovini kulture in narodnega napredka.

Kakor smo maloštevilni narod, Slovenci in Hrvati, pa nas ni bilo treba biti nikdar sram, ker imeli smo vedno, ogromna večina nas, čut dostojnosti, čut po napredku in kulturi, tako da smo relativno po številu naših ljudi ustvarili ravno toliko ali več, kot veliki narodi. Narod, ki je kulture, ki spoštuje samega sebe, je spoštovan od drugih, in nam se nikdar ni bilo treba sramovati naše slovenske ali hrvaške matere, ali kot pravimo obema v eni besedi: jugoslovske matere, ker prihajamo vsi, Slovenci, Hrvati in Srbi iz južnega dela Evrope, torej smo Jugoslovani v širšem in ožjem pomenu besede, in Slovani smo tudi. Menda nihče še ni tako daleč padel, da bi se kot sin slovenske ali hrvaške matere štel za — Finca, Skora ali Nemca!

To je naša stara domovina, naša zibeljka, zemlja, katero so škropili naši pradedje s svojo srčno krvjo, da so jo ohranili poznim rodovom. Mali smo bili po številu, in utonili bi davno v morju številnega nasprotnika, da ni imela večina naroda žilavost, voljo, razum, ponos in zavest, da je Slovenec, da je Hrvat, da je Jugoslovani, da je Hrvat brat Slovencu, Slovenec brat Hrvat.

Ne bomo navajali na tem mestu, kako je naš Slovenec živel pod nemškim kopitom, brat Hrvat pa pod Kluenovim vešalskim režimom. To je bilo razloženo dovoljno ob vsakem času, in kdor ima pamet in razum, kar poseduje večina našega jugoslovskega naroda, ta bo znal, da naš slovenski in hrvaški narod ne more biti brat kajzerju, kot zastopniku Nemcev, niti brat Mussoliniju, kot zastopniku Italijanov, pač pa mora biti le Slovenec, Hrvat in Srb brat bratu, ker se medsebojno absolutno razumemo, ker imamo vsi za seboj isto zgodovino tlačenstva in isto sijajno bodočnost, kakor hitro pridemo do zaključka, da medsebojna mržnja ubija naš narod, medsebojni sporazum in ljubezen brata do brata pa ustvarja napredek, zanos in boljše bodočnost. Lopni po bratu, pa razbijes glavo, duševno ali telesno, ubil si brata in kaj si s tem koristil sebi ali narodu kot celoti?

D O P I S I

15-LETNICA S. N. DOMA V GIRARDU, O.

Girard, O.—Pomemben dan se škodovalo, ako se ozremo nazaj bliža za nešo naselbino, ko bomo v svojo rojstno grudo, v kateri proslavili 15 letnico našega Slovenskega narodnega doma. Zato sem se namenil, da napišem nekaj vrstic k tej slavnosti. Ker je ta tujina naš novi dom, ne bo nič

dati tistega življenja, do katerega smo bili po naravi opravičeni, smo se podali v tuji svet z upanjem, da se usmerimo v boljše življenje za svoj obstoj. Nikdo se ni zmenil za nas, ko smo se poslavljali od svoje domače zemlje, kakor samo naša lastna mati, ki je točila za nami solze in nam želela največjo srečo v tujini. Kako lepe in v srce segajoče besede je polagala na naša srca, ko je rekla: "Zapustiti vas moram, mogoče za vedno, pa samo to vas prosim, da ostanete tudi v tujini poštenu, narodni sinovi in hčere. In ne pozabite svojih rodni bratov in sester."

Le človek brez vsakega čuta more pozabiti te prošnje matere. Zato je dolžnost naša, da posvečamo največjo ljubezen svojim materam in pa rojstni domovini, ki nam je prva dala sad našega življenja, da tako lahko danes v tej novi domovini vršimo svoje narodno, prosvetno in kulturno delo.

Tukaj bom podal nekaj zgodovinskih podatkov naše naselbine in pa našega narodnega doma. Zgodovina beleži, da so se naselili v tem prijaznem mestu naši prvi slovenski rojaki nekeko pred štiridesetimi leti. In tako se je začela naselbina polagoma širiti. Rojaki so izprevideli, da ako se ne združijo skupaj potom kake organizacije, da je njih obstoj nemogoč. Zato so začeli z akcijo, da se ustanovi podporno društvo, kar se je tudi storilo. Ustanovljeno je bilo prvo društvo in rojaki so mu izbrali lepo ime "Ljubljana." To društvo je vzela pod svoje okrilje SNPJ. Ne dolgo zatem je bilo ustanovljeno društvo Sava SSPZ, in je eno najstarejše društvo v državi Ohio.

Tako so bili storjeni prvi koraki za obstoj in napredek naselbine. A naselbina kljub temu ni mogla vršiti svojega narodnega kulturnega dela, ker ni imela razpolago prostorov za te namene. Vse društvene seje so se vršile večinoma v gostoljubni hiši rojaka Krumbergerja. Ko se je leta 1915 vršila konvencija S. N. P. J., je bil poslan od društva Ljubljana za delegata naš sedanji predsednik SND, Mr. Joe Cekuta. Po vrnitvi iz konvencije, ki se je vršila v Pittsburghu, je Mr. Cekuta poročal, kaj se je razpravljalo na konvenciji. Poročal je rojakom, da se je poleg enotnih zadev tudi veliko govorilo o potrebni narodnih domov. In tako se je sprožila misel za narodni dom v hiši Mr. Krumbergerja. Naši pogumni girardski rojaki so se podali takoj na delo. Izvolili so si odbor. V ta odbor so bili izvoljeni: Mr. Anton Kikel, predsednik; Mr. Anton Strah, tajnik (ki ga sedaj že krije črna zemlja); Mr. Cekuta blagajnik; John Anžiček pa je bil izvoljen v direktorij in še več drugih rojakov. Tako je potom teh narodnih mož misel obrodila sed in se je zasadila prva lopata za narodno stavbo meseca aprila 1917. V jeseni istega leta so se odprla vrata tega narodnega hrama. Nato je bil izročen dom narodu, da ga čuva in da goji v njem prosvetno in kulturno delo, ki ga tudi vestno vrši.

Takoj po otvoritvi se je začelo v naselbini drugo življenje. Začelo so se prirejati vsakovrstne narodne prireditve. Narod je še sedaj spoznal, kako veliko je pomena za naselbino lastni rodni dom. Zato je narod danes lahko ponosen na te zavedne može, ki so dovršili to poštovno delo. V teh zadnjih 15 letih je naselbina jako napredovala. Danes je v naselbini osem različnih podpornih društev, ki spadajo k različnim enotam in zvezam. Poleg tega se goji kultura v velikem obsegu. Imamo tudi politični klub, ki spada k JSZ. Gospodinjski klub SND tudi jako lepo napreduje.

Ne smemo pa pozabiti, da je imel dom tudi velike težkoče v 15 letih. Prišli so burni viharji nadenj in hoteli uničiti stebre tega narodnega ognjišča. A dom se ni podal, narodna zavest je stala na straži. V teh, najbolj

kritičnih časih so naši zavedni možje priskočili na pomoč in položili domu na oltar tisoče dolarjev, eni več, drugi manj. Med njimi so: Matija Leskovec, naš večletni tajnik doma, Mr. Krumberger, Mr. Ramovš in drugi. Dom je vse pošteno plačal nazaj tem možem, tako da je narod in naselbina lahko ponosna, da je dom prost verig in tujčevih rok ter je last naroda.

Tukaj sem malo omenil razvoj naše naselbine in doma. Vse, kar se je zgodilo v preteklosti, mi je nemogoče popisati. Kar moram še omeniti je to, da se bo proslava vršila z bogatim programom,

MARIAN PFEIFER,
NEW YORK.

PROSLAVA NARODNEGA UJEDINJENJA V NEW YORKU

Jugoslovske kolonije v New Yorku, to je, zastopniki raznih slovenskih, hrvaških in srbskih društev, so v predpripravi, ki so se vršile tekom meseca novembra, organizirali za letošnje proslavo jugoslovskega narodnega praznika 1. decembra velik program, ki bo po svojem obsegu in bistvu ne samo predstavil celokupno jugoslovsko naselbino, temveč bo tudi velepomemben kot bratska proslava skupnega praznika Jugoslovanov. Odbor je pri vseh pripravah imel v mislih potrebno našega skupnega delovanja, spoznavanja in medsebojnega podpiranja, katero je zlasti v sedanjih kritičnih časih najbolj potrebno. Kakor vse priprave dokazujejo, pa bo letošnja proslava tudi bolj kot katera prejšnjih pomenila naše edinstvo. Prireditve dne 10. in 11. t. m. bodo najboljše dokaz naše skupnosti in sloge. Tako naj bodo po splošni udeležbi Slovencev in drugih Jugoslovanov tudi najboljši dokaz nam in Ameriki, da smo Jugoslovani skupni in močni in da so tuja nasprotovanja našemu edinstvu samo pesek v oči od strani onih neprijateljev, ki bi nas radi videli nesložne.

Centralni odbor za proslavo ujedinitvenja dne 10. in 11. decembra sodeluje z vsemi reprezentativnimi jugoslovskega kulture in drugimi društvi. To je vzrok, da bo letošnja prireditev vseh Jugoslovanov v New Yorku tako veličastna. Ne samo da bodo pri tem na programu izredno dobre pevke in koncertne točke, govorniki, narodne noše, Sokoli itd., temveč bo naša kolonija imela izredno čast, ko pride ob tej priliki med nas tudi sam zastopnik Jugoslavije za Združene

Države gospod poslanik dr. Leonid Pitamic iz Washingtona. Program pa bo naslednji: 10. decembra ob osmih zvečer se odprvi jugoslovska akademija v glavni dvorani Knights of Columbus na 8. aveniji in 50. cesti. Pri tej priliki bodo sodelovala pevka društva, zlasti pa zbor "Slavonic Singers" ter razni naši umetniki. Na akademiji bo tudi par govornikov in navzoče bo pozdravil naš poslanik dr. Pitamic.

Ob 3. popoldne pa se v Slovenskem avditoriju v Brooklynu vrši velika narodna veselica s koncertnim programom, raznimi solsepi in nastopom treh slovenskih pevskih društev: Bleda, Domovine in Slovana. Poleg tega nastopi Rupnik Trio. Po koncertnem programu in pozdravnih nagovorih se bo vršila splošna zabava v vseh prostorih Slovenskega doma.

Dolžnost nas vseh je, da posejmo, te prireditve in s tem dokazemo našo vzajemnost. Odbor se je potrudil, da je kolikor mogoče znižal vstopnino. Tako je vstopnina k akademiji v svečanostni dvorani Knights of Columbus samo 50c, na banket v cerkveni dvorani \$1, k veselici v Slovenskem domu pa 35c. Prijave k banketu je treba vpsati najkasneje do 8. decembra odboru na proslavo na 62 St. Mark's Place, New York City.

Rojaki, udeležite se vsi! Počezimo, da kot prijatelji in bratje spadamo skupaj!

ZGODOVINA SLOVENCEV V KALIFORNIJI
Spisala Anna Fabian

Priseljevanje Slovencev v Ameriko se je pričelo v prvi polovici osemnajstega stoletja. V državi Kaliforniji sta bila prva naseljenca Joseph Stukel in Stefan Kočevar, ki sta prispela v to deželo leta 1857. Spomladi sta pričela iskati zlato v okolici Placerville. Posrečilo se jima je, da sta našla bogato zlato žilo. Odprla sta svoj rudnik, katerega sta skupno obrabovala več let. Stem sta si pridobila lepo premoženje in v tem kraju sta živela do leta 1865., to je do časa, dckler jima je rudnik prinašal dobiček. Joseph Stukel je odšel neznano kam, Stefan Kočevar se je pa povrnil v svoje rojstno vas Semič na Dolenjskem.

Ko je svojim rojakom pripovedoval zanimive zgodbe in doživlje v obljubljeni deželi Kaliforniji, ga je ljudstvo hodilo poslušat iz vseh krajev, katero je popolnoma očaral, ko jim je kazal velike zlatnike, ter jim je pripovedoval, da je vsak vreden petdeset dolarjev.

Njegova pripovedovanja niso ostala brez uspeha; ljudje so se pričeli odpravljati na daljno potovanje. Ali so kdaj dosegli zlato Kalifornijo, ali ne, to je tajnost.

Prva slovenska naselbina se je pričela razvijati šele leta 1882. v San Franciscu.

kar boste razvideli iz oglasa v listu. Zato v imenu SND apeliram, da se rojaki naše naselbine udeležite te proslave vsi, da bomo tako v krogu drugih naših odličnih gostov iz drugih naselbin proslavili ta naš narodni dan, ki bo zapisan v zgodovino naše naselbine. In ko bomo tako vsi skupaj, bomo lahko pokazali, da v naših srcih še vedno plamti tisti materini rek: Ostanite zvesti sinovi in hčere naroda v tujem svetu!

Torej na svidenje v SND v soboto 10. decembra zvečer.

John Dolčić, direktor SND.

"Adrija" se zahvaljuje

Euclid, O.—Nisem pričakoval, da se bo tako lepo število odzvalo naši prireditvi 20. novembra v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Najprej se moram zahvaliti listu "Ameriški Domovini." Vedno in povsod bom agitiral za ta list, ki je res pripravljen pomagati in vabiti ljudi skupaj vsak čas, kadar gre za kako narodno prireditev. Najlepša hvala tudi Rev. A. Bombachu, ki je vabil na prireditev v nedeljo pri sv. mašah. Dalje lepa hvala našemu pevovodju Mr. Vavtarju, ki je tako izborno izvečal naše pevce in pevke. Obenem naj bo izrečena zahvala našemu režiserju žanko Globokarju, ki nam je izvalil toliko smeha z igro "Trije tički," da še ne pomnim toliko smeha v tej dvorani. Akoravno igralci niso imeli dosti časa za to igro, pa so jo vseeno dobro predstavili. Kmalu bomo zopet nekaj takega igrali v Euclidu, kar že dolgo ni bilo pri nas.

Zahvaliti se moram tudi Mr. A. Plutu, ki se je toliko trudil, čeravno ni član društva. Prav lepa hvala tudi Mr. in Mrs. Kosten, ki sta nam priskočila na pomoč. Posebno pa se moram zahvaliti Mr. Frank Jelerčiču, slovenskemu cvetličarju na Waterloo Rd., ki je daroval tako krasne cvetlice našim pevkam na odru. Kar srca so igrala našim dekletom, ker kaj takega niso pričakovale. Ker vsakega posebej ne morem imenovati, zato izrekam zahvalo vsem skupaj: pevcem in pevkam in igralcem ter delavcem, ki so sodelovali in se trudili za društvo "Adrija." Lepa hvala vsem skupaj.

Louis Godec,
predsednik "Adrije."

* V mnogih mestih Poljske je prišlo do poboja židovskega prebivalstva.

Dnevna vprašanja

1. Kdo sta bila dva največja nemška lirčna pesnika?
2. Kdo je bil sin Abraham Lincolna?
3. Kdo nosi naslov "oče avtomobilov"?
4. Katero pogodbo so nazivali "kos papirja"?
5. Kje se nahaja znameniti Simpton tunel?
6. Kaj je geslo države Ohio?
7. Katere države niso odobrile prohibicijske postavbe, ko je bila prohibicija upeljana po kongresu?
8. Kako morete postati zvezni gozdar v Ameriki?
9. Kdaj se smejo dati nove licenčne številke na avtomobile v Ohio?
10. Kakšne barve bodo letošnje licenčne plate?

Odgovori na vprašanja

1. Goethe in Heine.
2. Robert Lincoln, ki je bil ameriški poslanik v Londonu od 1889 do 1893.
3. Gottlieb Daimler iz Stuttgarta, Nemčija, ker je naredil prvi avto, katerega je gнал gasoline.
4. Pogodbo, ki jo je naredila Nemčija z Belgijo, in v kateri se je obvezala, da ne bo vdrla v Belgijo.
5. V Alpah.
6. "Imperium in imperio." (Cesarstvo v cesarstvu.)
7. Rhode Island in Connecticut.
8. Pišite na Forest Service, Department of Agriculture, Washington, D. C.
9. 10. decembra, 1932.
10. Črne številke na rumeni podlagi.

Če verjamete al' pa ne.

Ob potu sedi mala deklica in tuli na vse pretege. Mimo pride pobožna žena in sočutno vpraša dekletce:

"Kaj pa ti je, mala, da tako jočeš?"

"Oh, moja mati je utopila vseh pet mladih mačic," vsa v solzah pripoveduje mala.

"In sedaj si pa žalostna radi tega, kaj ne?" simpatizira žena, vesela, da ima deklica tako usmiljeno srce.

"Aha, žalostna sem, ker mi je mati najprej obljubila, da jih bom lahko jaz utopila."

"Smrklja!" je rekla ženska in odsumela naprej.

V ulični železnici sedi mož, ki nosi roko v obezi. Sosed, ki je sedel poleg njega, ne more premagati svoje radovednosti, pa ga vpraša:

"Ali ste si zlomili roko, gospod?"

"Menda sem si jo," odvrne ta, nevoljen, da se vrtika tujec v njegove zadeve.

"Kako ste si jo pa zlomili? Ali ste bili v kaki nezgodi?"

"No, če vas že firbec tako mori, naj vam povem, da sem si zlomil roko, ko sem se hotel popraskati po hrbtu," odvrne ta in vstane, da izstopi na prihodnjem postajališču.

Odvetnik je razlagal klijentu cene, po katerih računa za pravni nasvet.

"Če vam svetujem, da storite kako stvar, katero vam zakon dovoljuje storiti, vam računam samo pet dolarjev. Če vam pa svetujem napraviti kako stvar, katere po postavah ne bi smeli storiti in da vam sodnija ne bo mogla do živga, vam pa računam sto dolarjev."

Urednik nekega časopisa pride nekega večera izredno dobre volje domov. Žena je bila navažena, da je nosil večinoma prav kisel obraz, zato ga vsa začudena vpraša:

"No, danes se je moralo pa kaj izredno vselega pripetiti v tiskarni, da si tako dobre volje. Ali so vsi naročniki plačali naročnino?"

"A, kaj še, še vse kaj bolj prijetnega. Poznaš občinskega odbornika Trdoglava? Ta že zadnjih deset let ni plačal naročnine na list in danes je prišel v naš urad in odpovedal list. Vi diš, da sem lahko vesel."

Zamorsko služkinjo gospodinja prav trdo prime:

"Nancy, ko sem te vzela v službo, si mi zagotovo, da nima nobenega moškega prijatelja, sedaj pa vidim, da te najmenj trikrat na teden obišče možiki in poseda v kuhinji."

"Veste, gospa, saj to ni moj prijatelj, to je samo moj mož."

Služkinja je odpovedala službo, da se poroči. Čez kake tri mesece obišče svojo prejšnjo gosposidino in ta jo vpraša:

"No, ali si imela lepo poročno slavnost?"

"Aha, prav lepo je bilo."

"Ali si dobila mnogo lepih daril?"

"Da, vsa hiša je bila polna najlepših daril."

"Gotovo ste tudi imeli fino kosilo?"

"Vse, kar si more človek misliti, gospa, je bilo na mizi in vsi gostje so bili najboljšje volje."

"Si se gotovo lepo opravila za poroko?"

"Tisto pa, tisto; vejo, imela sem belo poročno obleko, lep venec in šopek najbolj duhtečih cvetlic."

"Je bil ženin tudi lepo obleden?"

"Ženin? Ta beraba! Ta ušivec! Ta se sploh ni pokazal, ampak smo se tudi brez njega imenitno imeli."

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" preštalil M. U.

"Tako? . . . Misliš?"

"Da, Peterček!" Pobralla je brisalko, ki je ležala poleg vrca na tleh ter jo obesila na žebelj. Še stol je postavila k steni, a nato je stopila proti vratom. Ko je že prišla za klučko, je postala. "In če pride Tone domov . . . mu porečeš namesto mene; Bog-lonaj!"

"Lizabetka!"

Ona pa je že bila odšla. Težko, tako da je posteljnjak zaječal, se je vrgel Peter na vzglavje. Nekaj časa je ležal ne da bi se gnil. Nato je sklenil roke. "Marija in Jožef! Kaj mi še preostaja sedaj?"

Kar je bilo na njegovem jeziku, so bili pobili s pestmi in zapetili z uradnim pečatom. Kar mu je bilo ljubega, so iztrgali iz njegovega srca — in to je vse njegov Bog dopustil. Ta gotovo ni držal za žrt in nebeški paragrafi niso enkrat držali. Petrov svet se je zrušil, njegova nebesa so bila zdrobljena, na sivi cesti so ležale črepinje, a občinski svetovalec so šli po njih s svojimi podkovanimi čevlji. Ne da bi si vedel izhoda, docela zmeden spoznanja svojega praznega življenja, je prišel Peter ihteti, vsak glas sunek, kakor da bi mu hotelo prsa raznesti. Ko pa si je tako hotel obrisati solze, tako počasi z roko, mu je ostala na koncu palca zvodenela kaplja krvi. To je videl in kimal. "Tako, tako . . . nu, da!" Ob posteljnjak je obrisal prst, obrnil se in zagrebel obraz v blazine. Kajti kadar je tema pred očmi, človek lahko premišljuje.

In medtem ko je Peter v svoji temi prišel premišljevati, kako bi mogel pomagati Marijani in Lizabetki, so prihajali sem čez vrt glasovi trobent. Vaška "pleh-muzika" je imela v gostilni vaje. Najprej so zaigrali pošteno koračnico, kakršne so igrali pri procesiji Sv. Rešnjega Telesa. Nato so pa poskušali bolj poskočne, za neko oheet, ki so jo pričakovali v kratkem. In kako veselo se je to glasilo!

11.

Večirilo se je. V večernem ozračju je bil tak blesk, da so sedovi zidovi odsevali v Petrovo sobo, kakor bi hiša gorela. Čeravno je bilo v čumnati večer-no hladno, vendar se je Peter neznansko potil. V čumnati ni bilo peči — pa četudi bi jo imela in bi nabasali vanjo cel seženj drvi, ne bi se mogel Peter Janez od te vročine spotiti tako, kakor se je spotil od premišljevanja. V tej vročini pa se je že nekaj skuhalo; že je imelo svojo obliko, imelo okna in zidove, streho in peč!

Mar, je Petra Janeza tresla groznica? Ali pa je bila le — kakor pač vidi od lakote poginjajoči pred seboj cele gore slašče — njegova brezmočnost, ki je storila, da so v njem vshajale sanje želja, ki so prekipemale čez vse meje možnosti, so postale ošabne? Kajti le ena misel je neprestano navdajala: nekje kupiti zemljišče in tamkaj postaviti hišico, ki bi morala imeti tri sobe! In te sobe je bil že razdelil: "Največjo dobijo mati Marijana in nje igrače, tista na prisojni strani bo za Lizabetko — najslabša pa zame." Lepo zemljišče, ki zadostuje za hišo in vrt, kupiš za kakih dvestopetdeset do tristo goldinarjev. Hišico s tremi sobami in kuhinjo pa lahko sežidaš za kakih sedemsto. Vse skupaj tedaj en tavžent. To sicer ni mnogo — le imeti ga je treba! "O, Jejžeš, kje pa naj ga dobim? Kdo mi ga bo dal!" Njegov Tone! "Ta bo dal!" Ampak Tone bo moral za denar vprašati starega šumarja — in

pri tej misli se je Petrova hišica zopet zrušila. "Ali pa gospod župnik?" Ah, da — ko bi gospod Felician le sam imel denar! In če ne bi bilo Katre! "Ta ne bo popustila!" Dejala bi le: "Najprej mi prinesi stol nazaj!" Peter se je prijel za glavo, kakor bi hotel otipati bule, ki so mu jih povzročile stolove noge. In v potu svojega obraza je zopet tuhtal.

Uvidel je: nič drugega mu ne preostaja, kakor da se tisočak kje na obresti sposodi! Vračanje bi seveda potrajalo nekaj delj. Kakih sedemdeset do osem-deset goldinarjev bi že lahko vrnil vsako leto. Poleg pa še obrestji. Predno bo vrnil vse, bo že najmanj šestdeset let star. Kje pa naj najde koga, ki bo prepričan, da bo Peter Janez res toliko časa živel? Pa če zbolí in ne bi mogel ničesar prislužiti? Pa če bi mu nekega dne zdrknila kaka prepovedana besedica o krščanski ljubezni raz jezik, pa mu pošljejo tega "Prejudici" na vrat, da ga potem pošteno zapre? Kdo bi pa potem plačeval, če bi bil Peter Janez Schilekerl varno v luknji priprt? Kdo pa bo na tako nevarnost posodil ti-sočak? "Bi že moral biti kak tak, kateremu je naš ljubi Bog malo posvetil z ljubeznijo v dušo!" — Naš Bog! Ko je prišel Peter v svojem premišljevanju do tega edinega in zadnjega pomočnika v sili, se je odmaknil s svojim upanjem, kakor se je šumar umaknil s svojo "glavico" pred gobci občinskih svetovalcev. "Nak, kako drugo pot moram ubrati!"

Iskal je druge poti, tretje in četrte. Le vedno pa je zadeval ob isti kamen, le vedno znova se je moral prepričati, da mora pa-sti pač vsako upanje, ako ne bo ljubi Bog pomagal. In tedaj je skočil na mah preko tega prepada celega dne. "Sedaj so pač ljudje enkrat taki, kakršne je on naredil. Sedaj pač mora pustiti, da delajo, kar hočejo. Poplačati in tudi kaznovati zna . . . drugače pa mora pustiti da gre, kakor gre. In če se zgodi, da govore ljudje kaj vmes . . . tudi to mora dovoliti! Zato pa tudi ni mogel zaradi bajtice pomagati, ker imajo na občinski seji peč pravico govoriti le občinski možje. Nekaj drugega pa bi bil lahko storil in pomagal. To pa moram jaz pretuhtati . . . ker meni ljudje ne morejo škoditi! In potem bo tudi on pomagal, da v to zaupam!"

Zvon je pričel zvoniti Zdravo Marijo. "Prav tako se mi zdi, kakor bi mi Bog hotel nekeje svetovati . . . s tem zvonjenjem!" Samo ko bi razumel, pravilno razumel ta glas, je mislil Peter. Sklenil je roki ter pričel moliti, vsak glas njegovega srca kakor krik potaplajočega. In tako je čakal čudeža. In glej, kakor se to dogaja v pobožnih pripovedkah, ta čudež se je tudi zgodil. Šepetajoča glasova v bližini ckenca: dekla v šepetajočem pogovoru z drvarjem, ki je bil nje fant. Pet let sta hodila ta dva že skup. Rada bi se bila poročila, a manjkal jima je potreben "ječmenček."

"Če bi dala dva goldinarčka," je menil fant, "bi jih nesel na loterijo. Jutri zarana pojde tobakarca v mesto."

"Pojd, tepec!" je godrnjala dekla. "Dva goldinarja dobita otroke v štirinajstih letih! Denar zaigrati! Seveda, ko bi človek vedel pravo numaro! Ampak sanja se mi nič ne, tako trdno spim. Nak — raje počakajva še teh pet let, da bom imela "ječmenček" skup!" — In tedaj je šlo razsvetljenje

preko Petrove duše, kakor zdr-sne pekoče železo po rjuhi. Jasno, da bi jih skoro lahko prijel, je videl tri številke. Še nikdar v svojem življenju ni stavil niti krajcarja na loterijo. A sedaj! Sam ljubi Bog ga je navdahnul s tem. Številke v igri prihajajo — ljudje pač ne morejo pri tem niti najmanj spremeniti. A o pravih številkah Peter Janez sploh dvomil ni več. A jutri zarana pojde tobakarica v mesto!

Peter Janez je skočil raz postelj. Omočica ga je prišla, tako da se je moral trdno oprijeti pri oknu, da ne pade. Najprej je vzel iz omare mošnjiček, v katerem je imel dvainpetdeset goldinarjev, vse svoje premoženje. Nato se je oblekel. Suknjiča si ni mogel zapeti, ker je obveza le še širila njegova prsa. Klobuk je pozabil. Le naprej, obotavljajočih se korakov, ven v večerno pokrajino!

Na nebu zvezda pri zvezdici. Tako nemirno so se bleščale, kakor da se bliža južno vreme. In tam preko hribov na jugu so se že valili modrikasto-črni oblaki. Peter Janez je pogledal proti nebu. Ni videl oblakov, le zvezdice. "Kajne? . . . Kajne, da?" Dolgo mu je vzel, da je prišel na cesto. Le venomer je moral znova počivati. Vendar pa se je z vsakim korakom vzbujalo v njemu "ta zdravo." Zdravilo sta mu bila sedaj upanje in neomajena volja.

Tam daleč, skoro na koncu vasi, je živela tobakarica, ki se je odpravila vsak mesec v mesto, da odnese vnovčena upanja lahkomišelnih in ubogih. In mnogo denarja je odnašala, le redkokdaj kaj prinašala.

Ko je Peter Janez stopil v izbo, v kateri je kljub temu, da je bil sključen, skoro s tilnikom zadeval ob strop, je sedela tobakarica pri luči in nekaj krपाल.

"Ti? . . . I, glej ga no, špekler!" Izgledalo je, da sploh ne verjame v tega novega odjemalca. "Ali si se zopet izvlekel?"

"Malo, da."

"Kaj pa si prišel?" Smejala se je. "Mar mi ja ne boš pridigal?"

"Nak, nak!"

"Kaj si prišel tedaj?"

"Stavit hočem."

"Sedaj se bo cerkev porušila!" Smeje se je šla po knjigo, da vanjo vpiše črno na belo upanje Petra Janeza Schilekerla.

Postavila je na mizo črnlnik, obrisala pero in je pomohila. "Tedaj, ketere numare?"

"Numara eden, numara trinajst, numara devetdeset."

"Nu, da, kakor pač hočeš!" Zapisala je. "Koliko boš pa stavil? Dvajset krajcarjev?"

"Petdeset goldinarjev!"

Kar trda je postala. "Ali si znorel, pukljavec?"

Ne da bi odgovoril, je Peter odprl tresočih se rok mošnjiček ter naštel srebro na mizo.

Zmajala je glavo ter vpisala številke, rekši: "En goldinar do-bim za pot."

Peter je plačal. "In če pride numare, koliko bom pa dobil?"

"Če ti pride le samo ena, ti izplačajo sedemkrat toliko: tristo-petdeset goldinarjev."

Zmajal je z glavo.

"Če pridejo pa vse tri, tedaj ti plačajo štirinajstkrat toliko. Pukljavec, potem lahko kupiš šumarja in še pol vasi zraven."

Prestrašen se je Peter branil. "Nak, nak! Toliko pa nečem! Več, kakor pa rabiš, tudi ne smem od ljubega Boga zahtevati."

"Če zadeneš ambo samo na dve številki, tedaj ti bodo plačali štiridesetkrat toliko, kar znesi dva tavžent."

"Tako je prav!" Peter se je oddahnil. "Eno numaro lahko zbríšeš. Da — pa zbríše ljubezen . . . trinajst je tako in tako malo sitna številka! . . . številka eden in številka devetdeset! . . . Petdeset goldinarjev na ljubega Boga in pa na največjo silo in potrebo! . . . Zapiši!"

Tobakarica je napisala "kartelo." "Tu! To le dobro shranil."

"I, seveda!" Svetlih oči je Peter pogledal listič — in videl je hišo s streho in okni, Marijano veselo in Lizabetkino sre-mu "ta zdravo." Zdravilo sta mu bila sedaj upanje in neomajena volja.

"Morebiti bom!" Vprašaje je gledala Petra, premišljala trenutek, nato pa vpisala dve številki v knjigo. "Tako! Pa poskušajmo enkrat! Kaj takega se ne pripeti vsek dan . . . lahko noč!"

"Kdaj pa bomo vedeli za številke?"

Margaret Le Hand, privatna tajnica gubernierja Roosevelta, ki se bo 4. marca preselila z novoizvoljenim predsednikom v Belo hišo, kjer bo še nadalje Rooseveltova osebna tajnica.

"Za osem dni."

"Lahko noč!" Pri vratih je Peter pomohil dva prsta v mali krepilnik ter se pokrival. Ko je stopil ven, je bilo nebo že napol prevlečeno in soparen veter je pihal sem od juga. "Danes se bo spremenilo!" Vendar pa ni mislil pri tem vremena, pač pa srečo. To pa je morala na vsak način izvedeti Marijana. Seveda, ni smel vsega zblebetati, kajti čudež, to je zaupna stvar. "Prenagljena beseda bi lahko škodila!" Eno pa mu bo vendarle kljub temu dovoljeno, namreč da sme Marijani reči: "Danes, mati, danes lahko spite! Ne vprašajte, zakaj! Le osem dni — pa bo pomagano!"

Le par sto korakov je bilo do Marijane bajte. Pa dvakrat je moral kljub temu sesti na občestni kamen in počivati.

Pri Malarci so bila vrata zapahnjena in tudi polkne zaprte. Tako previdna ni bila Marijana še nikdar. Le skozi eno pokno je prihajala medla luč iz izbe. Peter je pritisnil oko na špranjo. Videl je del mize, dve napol izgotovljeni kočici, črepinje, bele desčice — in štiri roke, dve uveli in dve mladi, ki so delale. Niti najmanjšega glasu iz izbe. In pri pogledu na te marljive roke so pričele Petrove oči kapljati. Poklicati ni mogel — potrkal je s pestjo na polkno. Šele po kratkem presledku je vprašala Elizabeta: "Kdo je?"

"Jaz sem, otrok, jaz!"

Dva prestrašena glasova. "Jezus, Marija! Peter!" Hitri koraki v izbi, hišna vrata so se odprla. "Peterček! Norček! Kaj si storil!" je jecala Elizabeta. In Marijana je kregala: "Ti norec, ti! Kako si le mogel iz postelje! Misliš, da se

19 letna Maurine Knaus iz Emporia, Kans., je dobila narodno priznanje, da je najboljša šivilja, da zna najboljšje pečati kruh, da zna najboljšje kuhati in gospodinjiti, da se najbolje razume na kokušjerejo in na živinorejo, z eno besedo: da je vzor dekleta.

James Varcha

smeš pokončati?! Glej, da iz-gineš takoj zopet domov! Sem daj roko! Lizabetka, ti ga pa primi za drugo! Domov ga morave peljati!" In še predno je prišel Peter Janez do besede, že je moral hoditi korak za korakom.

"Ampak, mati . . ."

"Nikar ne govori v tem mrzlem vetru."

"Ampak, glejte, samo povedati sem vam hotel . . ."

"Jezik za zobe! Ničesar nočem vedeti."

"Danes, mati, danes lahko spite! Mirno lahko spite!"

"Kar tiho bodi — poglavitna stvar je, da te spravim zopet v posteljo!"

"In tako se bo zgodilo! Osem dni, pa bo pomagano . . . več pa ne smem povedati!"

"Hvala Bogu — sedaj boš vsaj tiho! Ali ti ni zdravnik prepo-vedal govoriti? . . ."

Sedaj pa mi letaš ponoči naokolo! . . . In, Peterček, za božjo voljo, nikar se radi mene tako ne razburjaj! Glas stare Malarce ni bil več tako odločen. "Sedaj že vem, kako stoji stvar . . . in sem že vse počrta. Ljudje so ljudje . . . Križ preko! Male hudo je seveda. . ."

"Saj vam pravim, mati . . ."

Soparen veter je zapihal in Marijana je zagodrnjala: "Ježeš,

pob, bodi vendar tiho in krepko stisni zobe, da ne dobiš vase tega slabega zraku. In glej, sedaj si daj mir! Seliti se, seveda, to je skoro tako napol kakor pogoreti. Lahko bi se pa še kaj hujšega zgodilo! Bomo že našli kako drugo kočico."

(Dalje prihodnjič.)

FINO MESO!

Fino meso: goveje, prešicevo in drugo, kakor tudi najboljše kokosi dobite pri

MARTIN FRANKU
ST. CLAIR MARKET
stojnice 18 in 20
Tel. GLENNVILLE 3994

DOBER PREMOK!

Točna postrežba

The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HENDERSON 5798

FRANK ARKO, zastopnik

BRUSS RADIO SERVICE

6026 ST. CLAIR AVENUE
ENDICOTT 4324

Kadar vaš radio ne dela dobro, pokličite nas, da vam povemo, kaj je narobe. Točna in zanesljiva postrežba.

VABILO!

NA POMEMBNO SLAVNOST

ob priliki 15. letnice S. N. D.

v Girardu, O.

ki se vrši

V SOBOTO 10. DECEMBRA

ob pol osmih zvečer

Na tej slavnosti nastopijo razni govorniki: Župan našega mesta, Mr. David J. Rees, glavni predsednik SSPZ, Mr. Vatro J. Grill in Mr. Rudolf Perdan. Sestre Milavec iz Clevelanda bodo podale bogat koncert naših narodnih pesmi. Nastopijo tudi naši solisti Mr. Louis Belle in Mr. Frank Plut ter Mrs. Antoinette Simić. Poleg tega nastopi tudi pevsko društvo Javornik iz Barbertona. Za ples bo skrbeli godba Hojer trio. Ta večer posetijo našo naselbino čilenti gostje iz Clevelanda potom izleta samostojne Zanje. Prireditelj se bo vršila preko polnoči, tako da bo vsem ustreženo.

Vstopnina je 40 centav za osebo. Cenjeno obitstvo iz Girarda in drugih naselbin, je vljudno vabljeno, da se udeležijo te redke slavnosti v velikem številu, za kar se priprčca.

Odbor SND.

Za birmo-

Otroci imajo zelo radi mehko pijačo. Ob priliki birmo se priporoča slovenskim botrom in botream, da pogostijo birmance in birmanke s pristno in najboljšo mehko pijačo, katero izdeluje slovenske tvrdka DOUBLE EAGLE BOTTLING CO. Ako ne dobite pri vašem prodajalcu, pokličite direktno

Double Eagle Bottling Co.

na 6517 St. Clair Ave.

Mr. John Potokar se prijazno priporoča.

Harriette H. Post iz Denver, Colo. je poročila dva brata iz družine Beverly De Tarr in ju tudi razporočila. Sedaj je pa na poročnem potovanju s tretjim bratom iste družine. Kot se vidi, jo imajo v družini strašno radi.

Charles Arnold

Dve dečka-morila pred sodiščem v Chicagu. Na levi je James Varcha, ki je umoril tri moške in napadel tri ženske in obtožen mnogih ropov, na desni je pa 16 letni Charles Arnold, ki je s klavirjem ubil svojo staro mater.